

ŠPANĚLSKÉ

PUERBLO

GOLF VILLAITANA

Svou stopu, a rovnou do dvou hřišť
pojmenovaných po plážích v Benidormu,
zde otiskl sám Jack Nicklaus

**KOLIKRÁT SE VYPLATÍ ZAPÁTRAT NEBO SI NECHAT PORADIT, A VYDAT
SE NEJEN ZA GOLFEM NA MÍSTA MÁLO ZNÁMÁ** NAPSAL ROBIN DRAHOŇOVSKÝ

O RČENÍ KDYSI VYMYSLEL samotný Goethe. V originálním německém znění zní „bömische Dörfer“, ale při jeho častých návštěvách západních Čech se ukázalo jako nepoužitelné. Pro cokoli neznámého nebo u nás nepochopitelného, snad aby neurazil své hostitele, použil jeho počestěný ekvivalent, který dodnes známe jako „španělskou vesnici“. Tou pro mě po dlouhou dobu byl ve Španělsku golf. ▶ Pamatuji si, že jsem z této země na Pyrenejském poloostrově znal jen Madrid a Barcelonu. A pak jsem dostal tip na Bílé pobřeží. Takový ten růžek pod Valencií, kde se Španělsko téměř v pravém úhlu láme na západ k Atlantiku. A nestačil jsem se divit. Začal jsem jako kdysi sám Goethe objevovat pro mě do té doby neznámé a nepochopitelné.

Když se řekne Španělsko a golf, každému se vybaví Valderrama, Finca, Málaga nebo Kanárské ostrovy. Ta známá, poměrně drahá, ale golfu zaslíbená místa. Je to svým způsobem pochopitelné, ale i kdybychom je škrtnli a zapomněli, můžeme nová místa, kde se hraje ve Španělsku po celý rok dobrý golf, objevovat až do konce svých životů.

Na Costa Blanca je prý slunečných dní v roce minimálně 300. I přesto zde čeští golfisté svých stop zatím mnoho nezanechali. Zato otisky Roberta Trenta, Jonese staršího, Jacka Nicklause, Bernharda Langera, Sergia Garcíi, José Maríi Olazábalu nebo Sevea Ballesterose byste tu našli spousty. Konečně hřišť je jen v okolí města Alicante 36, vyvráhlých a osmnáctijamkových. Všechna od Alicante v dojezdové vzdálenosti do jedné hodiny.

A ještě jedna věc mě překvapila: Španělsko je továrna na golf. Takový McDonald's, kde všechno běží jako na drátku. Není to ale žádný laciný fast food, je to dobře fungující organizmus, kde se nečeká, dostanete kvalitní servis a většinou víc, než si zaplatíte. Jen musíte do toho rozjetého golfového vlaku umět naskočit a pak už se jen nechat vézt. Odjíždí se na čas, a kdo se opozdí, nejede a musí čekat do druhého dne. Když jsme na hřištích koncem sezony hráli my, ty dny jimi prošlo téměř 160 hráčů denně. Jedna skupina po pár minutách za druhou. Přesto se nám nestalo, že bychom někde na fairwayích čekali nebo se za námi na odpališti tvořila fronta. Jestli ve Španělsku něco opravdu umí, pak je to kuchyně a golf. Zkrátka ať už si dáte cokoli, neprohloupíte.

STOPA ZLATÉHO MEDVĚDA

Sám Jack Nicklaus na svých stránkách uvádí, že jeho projekční kancelář stojí za realizací 425 hřišť ve 45 zemích a 40 státech USA. Nenajít tedy alespoň jedno jeho hřiště ve Španělsku by bylo nepochopitelné. Kousek od Benidormu – k tomuto městečku se ještě později vrátíme – najdete rovnou dvě. Hřiště Jacka Nicklause poznáte na první pohled: Mají logiku, těžko jim něco vytknete a dokážou absorbovat větší počet hráčů, aniž by se navzájem ohrožovali nebo zdržovali. A jsou obvykle velice zábavná.

Golfový klub Meliá Villaitana nabízí hřiště Levante, kterému se také říká Championship, s párem 72 a délkou 5777 metrů ze žlutých odpališť. Z dámských červených měří o kilometr méně, z mistrovských černých o kilometr více. Délka tedy nikoho na první pohled strašit nebude. Horší už to je s trávou. Je šťavnatá a je to bermuda – netrefíte fairway, budete se s ní prát a nějaké ty metry vám sebere. Nemalý je i počet bunkerů. Dá to hodně práce, alespoň jednu z těch 106 písečných nástrah netrefit. Hřiště Levante nepatří k nejdelším, ale o to techničtější a strategičtější hru po vás bude chtít. Fairwaye jsou překvapivě široké a mírně zvlněné, nicméně je dobře si promyslet, na jakou stranu a místo míček umístit, protože to je základem úspěchu. Když se místo délky soustředíte na přesnost, můžete být odměněni celou řadou parů či birdie. Tahle osmnáctka je opravdu zábavná, pro začátek nebo rozehráni se na začátku dovolené hodí přímo ideálně. Někomu může vzdáleně připomínat links, ono i to moře je zde totiž skoro z každé jamky na dohled.

BENIDORM

Tohle přímořské město s mrakodrapy ze hřiště Levante nepřehlédnete. Někomu může vzdáleně připomínat Manhattan

JESTLI VE ŠPANĚLSKU NĚCO OPRAVDU UMÍ, PAK JE TO KUCHYNĚ A GOLF. ZKRÁTKA AŽ UŽ SI DÁTE COKOLI, NEPROHLOUPÍTE.

FOTOGRAFIE HŘIŠTĚ: MELIÁ VILLAITANA GOLF CLUB

Druhou osmnáctkou, a nikoli jen do počtu, je hřiště Poniente, známé jako Executive. Je to menší nezbedný bratříček s párem 62 a délkou 3288, resp. 2559 metrů. Takový delší pitch & putt s deseti tříparý a osmi čtyřparý. Zvládnete ho obejít pod tři hodiny a holí budete potřebovat sotva polovinu. Na rozdíl od Levante je ale kopcovitější, sevřené do husté vegetace, také oseté krutou bermudou, a spíše než délku ran od vás bude vyžadovat absolutní přesnost. Ne nadarmo bylo vyhodnoceno jako nejlepší tréninkové hřiště pro krátkou hru celého regionu. Bunkerů je zde „jen“ 48, greeny mají poloviční velikost a jsou poměrně, zvláště na kratších jamkách, zvlněné. Nedivte se, pokud na tomto hřišti zahrajete horší výsledek a poztrácíte víc míčků než na tom mistrovském. Zábavy si ale užijete o to víc.

Obě hřiště mají jména podle pláží nedalekého městečka Benidorm. Konečně na dohled ho máte snad ze všech jamek a je nepřehlédnutelné. Vážou se k němu dvě zajímavosti: Je to patrně jediné přímořské město ve Španělsku s mrakodrapy – někomu vzdáleně připomíná Manhattan –

a první místo na Pyrenejském poloostrově, kde dámám povolili na plážích oblékat bikiny. Někomu to dnes může připadat úsměvné, ale v padesátých letech musel výjimku ze zákona Benidormu udělit sám diktátor Franco. Církev se sice postavila proti, ale měšťané vztyčili na kopci kříž, čímž potvrdili, že jsou dobří křesťané, a vše se urovnalo. Dámy se mohly v bikinách na plážích slunit dál.

Benidorm je zvláštní městečko, bude se ale líbit každému a každý si zde najde to své. Obě pláže, Levante a Poniente, od sebe odděluje výběžek do moře, na němž stojí historické centrum s mnoha tavernami. Pláž Levante lemují bary, diskotéky a noční podniky, které vždy zavírají až druhý den. Poniente je proti tomu klidová oblast s hotely a luxusními restauracemi, zaměřená na starší hosty nebo rodiny s dětmi.

Přehlédnout byste neměli ani hotel Meliá Villaitana, jehož součástí obě hřiště jsou. Je rozlehlý a je ojedinělý. Pokud by vám vzdáleně připomínal pueblo, nebudete se mýlit. Za jeho návrhem stojí Andrés a Juan Carlos Piñeirovi. Jejich cílem bylo projet celé Bílé pobřeží a najít 25 nejzajímavějších

staveb z celého regionu. Z nich pak celý hotel umně poskládali, včetně repliky kostela z nedalekého historického městečka Altea. Vesnici tak hotel nepřipomíná jen z dálky – je složen ze samostatných budov, náměstíček, hospůdek, krámků, zákoutí, malého trhu a abnormálně prostorných pokojů.

A ještě jednu věc byste o Benidormu měli vědět. Není ještě tak turisticky známý, ani u nás, ani v Evropě, a přesto je už dnes velmi kosmopolitní. Na dovolenou sem jezdí lidé z celého kontinentu a tvoří po večerech zajímavou všehochuť všech možných národností. O jejich zájem si řekla nejen místní přátelskost a pohostinnost, ale i to, co zaplatíte. V restauraci vás budou čekat ceny, na které jste zvyklí z domova: steak za 15 eur, tapas za tři. Stejně zajímavé ceny vám zde nabídnou za ubytování a další služby nebo zapůjčení auta či elektrokolá. A co je na tom celém nejlepší? Když jsme Benidorm v polovině října navštívili, panovaly zde denní teploty přes 25 °C, večer okolo dvaceti a cena za skupinu čtyř hráčů na nicklausovském hřišti Levante, po předchozí domluvě, byla 240 eur neboli 60 eur na osobu a hru.

NA DVOREČKU U SEVEA

Prvním z velkých Španělů a prvním hráčem, který si údajně z Augusty domů tajně odvezl zelené sako, byl Seve Ballesteros. Proslavil se po celém světě, bojoval – a velmi úspěšně – za Evropany s PGA Tour a dodnes se do nebes vynáší jeho cit pro krátkou hru. Bylo by tak s podivem, kdyby se ve své rodné zemi pod některá ze zdejších hřišť nepodepsal. Jeden z jeho roztodivných kousků, který přímo odráží jeho kontroverzní osobnost, najdete přímo v historickém centru Alicante.

Známe městská hřiště, která vypadají jako oázy poblíž městských zástav, ale málokdo z nás zná hřiště, které by bylo postaveno na dvorcích a zahradách městského centra nebo přímo procházelo archeologickým nalezištěm z římských dob. Samotné nás proto překvapilo, když jsme namísto k parku někde na okraji města směřovali přímo do jeho historického srdce.

Golfový klub Alicante, respektive jeho fairwaye, vyrostly z návrhu Ballesterose na místech, kde původně měla stát řada domů. Mimochodem stačí si zadat jméno klubu do google maps, a můžete se sami přesvědčit: Jamky se klikatí mezi domy stylem řada domů, řada stromů, fairway, řada stromů, řada domů, ulice... Mezi jamkami se navíc pohybujete tak, že domy a ulici podcházíte tunely nebo silnici mezi domy musíte přejít po přechodu. Vlastně se tak s bagem a holemi proplétáte městem a hrajete jen pár metrů od oken, za kterými se odehrává všemožné. Patrně tam, kde měly kdysi být dvorky nebo zahrádky, jsou dnes jamky, kterými denně projde přes 200 golfistů.

Jestliže Jack zanechal svou stopu u Benidormu a připravil pro nás hodně zábavy, Seve ho trumfнул tím, kam hřiště umístil a co po nás bude chtít. Jeho stopou je nejen jezírko ve tvaru S, ale i vyžadovaná pokora, přesnost a trpělivost, na kterých si sám tak zakládal. Konečně už jen představa, že se do rány pořádně opřete, vykrouzlíte slice či hook a místo hledání míčku budete googlit číslo na sklenáře, vás sama udrží na uzdě. To, že je něco jinak, vám naznačí už zmiňovaný příjezd. Odbočíte mezi domy, jste v klubovně, hřiště nikde a všude okolo vás jen domy, domy a domy. I na první jamku a malý driving musíte projít podchodem – vlastně se skrz něj dostat o pár ulic a domů dál.

GOLF ALICANTE

Seve Ballesteros navrhl hřiště, které se proplétá městskou zástavbou a fairwaye zde nahrazují ulice mezi domy

A přitom tahle Seveho legráčka není žádná krátká procházka, žádná miniatura nebo delší pitch & putt, ale plnohodnotné hřiště, kde se odehrál nejen mistrovský turnaj. Mezi domy se Sevemu podařilo vměstnat hřiště, které z odpališť negras měří 6220, z amarillas 5678 a rojas 4951 metrů. Nenajdete zde sice jamku, která by svou délkou začínala pětikou, ale už 482 metrů je, když se nemůžete naplno rozmáchnout, dost a dost. Par 72 je samozřejmostí, stejně jako spousta bunkerů a jezírek. Zvláště na posledních třech jamkách budete mít pocit, že vody a písku je na nich víc než samotné trávy.

Osmnáctka v Alicante má ještě jednu zvláštnost, a tou je 16. jamka. Par 5, kde vás před greenem čeká jedno překvapení v podobě archeologických vykopávek. Až sem kdysi sahal vliv Římanů

a město za svůj vznik může poděkovat právě jejich expanzi. Dnes už se sice Lucentum nejmenuje, ale stopy po tehdejších obyvatelích najdete téměř na každém kroku. Inu, některá hřiště chrání oblastí se zákazem vstupu vzácné živočišné nebo rostlinné druhy. V Alacantu, jak se správně po valencijsku město jmenuje, si chrání památky, které někdy v roce 43 našeho letopočtu nazval Městem světla římský kartograf Pomponius Mela.

Alicante má za sebou bohatou a dlouhou historii. Ať už to byli Římané, později Arabové nebo Španělé, každý národ ve městě zanechal svou stopu. Římané první známky civilizace, Arabové starou čtvrť, obchod a pevnost, která shlíží na město dodnes, a Španělé živost, pestrost, moderní architekturu a kolonádu, která vzdáleně připomíná

FOTOGRAFIE HŘIŠTĚ: ROBIN DRAHOŇOVSKÝ

Copacabanu. Snad i díky tomuto kořeněnému koktejlu patří k nejhezčím a v poslední době také nejrychleji se rozvíjejícím městům na Pyrenejském poloostrově. Velký podíl na tom má turistika, která historicky danou kosmopolitnost místa jen podpořila. Právě sem směřuje řada evropských leteckých linek, a přímé spojení je po celou sezonu k dispozici i z České republiky.

Pomponius Mela dal městu jméno podle slunce a jeho paprsků odrážejících se od vápencových skal a křemičitého písku na plážích. Dnes vás světla překvapí až večer, a zvláště v centru okolo přístavu, kde hospůdky a bary nikdy nezavírají. Máte-li rádi noční život nebo si umíte odpočinout od golfu u dobrého jídla, v Alacantu se vám bude líbit.

UŽ JEN PŘEDSTAVA, ŽE SE DO RÁNY POŘÁDNĚ OPŘETE, VYKOUZLÍTE SLICE ČI HOOK A MÍSTO HLEDÁNÍ MÍČKU BUDETE GOOGLIT ČÍSLO NA SKLENÁŘE, VÁS SAMA UDRŽÍ NA UZDĚ.

ŘÍMSKÉ NALEZIŠTĚ

Na žádném hřišti na světě patrně nenajdete oblast se zákazem vstupu, která by chránila dva tisíce let staré římské vykopávky

TAM, KAM VLCI CHODÍ PÍT

Chcete-li uniknout z města, chcete-li se pořádně rozmáchnout a poznat něco tak nějak jiného, měli byste se vydat na hřiště Font del Llop, dál od moře, do hor. Není to nikterak daleko – z letiště se sem dostanete za 10 minut a z centra Alicante, které je téměř na dohled, za 40 minut. A pokud si přivstanete, čeká vás milé překvapení. Na rozdíl od všech ostatních, obvykle sušších míst zde budete mít pocit, že jste opravdu vysoko nad mořem. Potěší vás čerstvý, po ránu až skoro mrazivý vzduch a sluneční paprsky odrážející se od kapiček vody na šťavnatých fairwayích.

Už při příjezdu, až z auta poprvé zahlédnete hřiště, vyušíte, že to nebude jen tak. Vlčí fontána je developerský projekt, který vzniká dál od civilizace v panenské přírodě protkané množstvím potůčků, tůní a přírodních studánek. Je otázkou, zda byste zde ještě na vlka natrefili, ale podle divokosti a opuštěnosti krajiny – a místních obyvatel – to prý stále možné je. Stopy po nich zde nacházejí dodnes. Architektonické duo Martin & Stirling se pokusilo skloubit typickou španělskou vinařskou krajinu s americkým designem a skotským štychem. Nicméně žádný rovinatý links podél moře nečekejte. Připravte se spíš na jamky připomínající vnitrozemská hřiště v kopcích okolo skotských jezer.

Celé Údolí hroznů připomíná nakloněnou rovinu, na kterou, a dle možnosti, architekti jamky mezi prudké svahy vtěsali. Nenajdete zde vlastně jedinou jamku, která by alespoň částečně z kopce nebo do kopce nevedla. Někdy vám svahy pomohou, jindy, až po nich budete stoupat, vezmou dech. Fairwaye se jednou točí okolo svahu, jinde končí za terénním zlomem, někde jsou strašidelně úzké, o kousek dál zase přehledné a široké. Přesto hřiště má svůj osobitý takt a vše do sebe zapadá. Jen asi budete muset z bagu vytáhnout nejen veškerou energii a ty správné hole, ale i vše, co jste se do té doby naučili a máte ve svém rejstříku ran. Jednou to bude opatrnost kombinovaná s kratšími příhrami a hra na jistotu, jindy si jamka řekne o to, abyste se pokusili vyzout z bot a nebáli se třeba dostat míček první ranou na čtyřparu až na green.

OBĚ DEVÍTKY JSOU JAKO NOC A DEN, TAKOVÝ PODIVNÝ PŘÍBĚH, KDY JEDNU DEVÍTKU NAVRHL PAN MARTIN „HYDE“ A DRUHOU DOKTOR STIRLING „JEKYLL“.

Prvních pět jamek vás vlastně od strategicky umístěné klubovny, připomínající farmu uprostřed svahu, zavede do nejnižšího bodu údolí. K místu, kde kdysi vlčí fontána opravdu byla. Na čtyřech následujících jamkách pak budete muset vše zase nastoupat zpět. Vlastně hned na začátku vám hřiště nabídne to nejlepší a současně nejtěžší. Green umístěný hluboko pod fairwayí nebo na balkoně vysoko nad ní, green zakousnutý do prudkého svahu, ránu z týčka přes hroznové údolí nebo zdánlivě nekonečnou poslední jamku první devítky. První polovina chce především hru hlavou a pokoru. Mimochodem když zde měsíc před námi hrál na pozvání Sergio Garcí, první devítku zahrál z mistrovských odpališť tři rány pod par – i přesto, že zde hrál poprvé. Podle slov místního manažera si hřiště velmi pochvaloval. Ale věřte místnímu, zvláště když je Garcíův letitý kamarád ze školy!

Obě devítky jsou jako noc a den, takový podivný příběh, kdy jednu devítku navrhl pan Martin „Hyde“ a druhou doktor Stirling „Jekyll“. Pak své návrhy v klubovně propojili, pod celý projekt se podepsali a hřišti pro štěstí jeden připil Moscatelem, druhý silnějším Fondillónem.

Na druhé devítce budete mít pocit, jako byste vyšli z tmavé propasti

FONT DEL LLOP

Údolí hroznů je vlastně taková několik kilometrů dlouhá nakloněná rovina, kde nebudete hrát jinak než dolů, nahoru a zase dolů...

MĚSTO UMĚLCŮ

Altea je stará iberská rybářská vesnička, která se časem proměnila ve volnomyšlenkářské město umělců. Svou stopu zde v šedesátých letech zanechali na dveřích prý i Pink Floyd

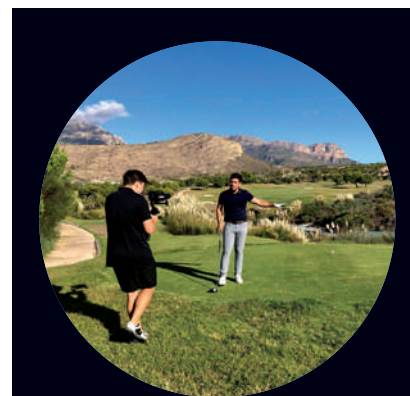
FOTOGRAFIE HŘIŠTĚ: FONT DEL LLOP GOLF RESORT • ALTEA: ROBIN DRAHOŇOVSKÝ

na světlou širokou pláň, kde se i svahy umírní a fairwaye a kopce už tak strmé nejsou. I když jsou obě devítky stejně dlouhé, ta druhá vám bude připadat kratší. Snad je to dáno prostorem, snad dojmy z jamek, kde se vám greeny budou zdát najednou větší, rovnější a blíží. A možná to bude i závěrem, kdy vás pětiparová osmnáctka vybidne, abyste poslali míček na green druhou ranou a odešli do klubovny s eaglem. Až zde budete hrát, a bude to třeba vaše první hřiště, na které se vydáte hned z letiště, nestyďte se některé jamky první devítky zkusit zahrát z modrých odpališť.

Jestliže už jste poznali moderní Benidorm a koloniální Alicante, měli byste poznat i něco typického, třeba původně iberskou rybářskou vesničku a dnes umělecké městečko Altea. Ano, jeho dominantu, starý kostel, najdete jako repliku v životní velikosti i v hotelu Meliá Villaitana. Altea je odevšad nedaleko – ono je tady vlastně všechno skoro za rohem – a je to Mekka všech, kdo se rozhodli studovat tradiční umění, malířství, sochařství a architekturu. Je to zajímavý kontrast bílé a modré, starého města a mladé studentské krve, zvědavých turistů a poklidného života starousedlíků, kteří centrum nehodlají opustit.

Své znovuzrození město zažilo v padesátých letech minulého století, kdy začalo přitahovat volnomyšlenkářské umělce a hudebníky. Otevřela se zde řada uměleckých škol a univerzita. Dodnes se udržela i tradice, kdy si jejich umělecká díla můžete každý večer, kdy se celé město promění v pouliční galerii, zakoupit. Svou stopu – alespoň to místní s oblibou tvrdí – zde zanechali i Pink Floyd. V rámci svého koncertního turné si sem odskočili na trip a ráno po jejich návštěvě zde našli čerstvě pomalované dveře. Prý je takhle vyzdobil sám Syd Barrett. Pravdou ale je, že se k malbě nikdy nepřihlásil nebo si to možná jen nepamatoval. Patrně ten večer pil víno Azul, které je nikoli bílé, ale má barvu moře a moři je také zasvěceno, a vzdáleně připomíná modrý absint.

Mimochodem stejně jako my pro něco neznámého nebo nepochopitelného používáme španělskou vesnici, Angličané si pro podobné rčení vybrali Řecko, Italové Arábii a Francouzi se Španěly Čínu. Kdybyste se ale na stejnou frázi zeptali Poláka, odpoví vám něco ve smyslu: český film. 🎬

Reportáž o hřištích v okolí Alicante uvidíte na ČT Sport v televizním magazínu **GOLF TIME** ve čtvrtek **5. KVĚTNA 2022** nebo ji najdete v archivu iVysílání na webu České televize.

GOLF TIME